

Nr 783

Av herr Hæggbloom m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 106, angående skogsvårdsstyrelsernas organisation och verksamhet, m. m.

Från flera skogsvårdsstyrelser sida har yppats farhågor för att den höjning av taxorna för skogsvårdsstyrelsernas förrättningsverksamhet, som föreslås i propositionen nr 106, kan få till resultat minskad användning av skogsvårdsstyrelsernas tjänster, särskilt i fråga om sådana förrättningar som avser beståndsvård utan inkomstbringande avverkningar.

Mot de principer, som i propositionen nr 106 föreslås för beräkning av skogsvårdsstyrelsernas taxor för förrättningsverksamhet, torde inte finnas berättigade anmärkningar. Självkostnaderna minskade med skogsvårdsavgifterna bör ge rättvist utslag, om man ser saken ur samtliga skogsägares synpunkt. Så länge skogsvårdsavgifter utgår, bör de helt komma skogsägarna till godo genom taxenedsättningar. Däremot har man anledning ställa sig frågande inför riktigheten att beräkna förrättningsdagskostnaderna lika för den taxebelagda och den icke taxebelagda förrättningsverksamheten, i båda fallen uppskattade till 116 kronor per dag. En lika fördelning bör förutsätta lika fördelning av högre och lägre avlönade tjänstemän på de olika slagen av förrättningsverksamhet. Taxebelagda förrättningar torde dock i större utsträckning utföras av tjänstemän i lägre löneklasser, och den beräknade medelkostnaden per dag kan komma att överstiga den verkliga kostnaden för den förrättningsman, som skogsägaren har att betala enligt taxa.

En följd av att taxan överstiger verkliga löne- och resekostnaden för förrättningsmannen kan bli att av skogsvårdsstyrelserna använda stämpningsförrättare finner med sin fördel förenligt att övergå till privat serviceverksamhet. Sådant har redan förut förekommit, och det har kanske inte varit till någon olägenhet, när det varit fråga om personer, som skogsvårdsstyrelserna själva ansett kompetenta att använda i sin verksamhet. Men om sådan privat servicetjänst genom höga taxor för skogsvårdsstyrelsernas förrättningsverksamhet blir mer lockande kan lätt inträffa, att den växer ut över deras antal, som har fullgod kompetens. Av stor betydelse torde också vara att den skogliga serviceverksamheten sammanhålls under skogsvårdsstyrelsernas ledning. Vidare kan en icke önskvärd följdverkan av för hög taxesättning bli att de av skogsvårdsstyrelserna anställda inte får full sysselsättning, vilket måste medföra fördyring av dagskostnaderna.

Det kan därför anses motiverat, att för förhindrande av för stor taxeförhöjning för skogsvårdsstyrelsernas förrättningsverksamhet skogsvårdsavgifterna reduceras med något mindre belopp än Kungl. Maj:t föreslagit. Försiktigheten bjuder att, då skogsvårdsavgifternas minskning enligt de i propositionen 106 föreslagna principerna går parallellt med förrättnings- taxornas höjning, man går fram i etapper och endast i den takt, som erfarenheten visar vara lämplig utan icke önskvärda följdverkningar.

Under hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen för undvikande av alltför stor höjning av skogsvårdsstyrelsernas förrättningstaxor fastställer promil- letalet för skogsvårdsavgifter till 1,1 promille.

Stockholm den 8 april 1960

Einar Hæggblom

Rolf Eliasson

Sven Svensson

i Krokstorp

Birgitta Sjöqvist

Erik Magnusson

i Tumbult